

3) різні рівні розуміння ключових концептів:

- надання розширеного словесного опису;
- надання конкретних пояснень для комплексних речей.

Учні відрізняються один від одного на основі:

- віку;
- навчального стилю,
- вподобань.

Є три головні мережі мозку, які відповідають за відмінності: мережа розпізнання (що вчимо?), стратегічні мережі (як вчимо?) і афективні мережі (для чого вчимо?). Сьогодні дуже важливо відповісти на питання, які очікування ставить школа, які навички має кожний учень відносно очікувань школи. Варто наголосити на тому, що будь-яку дитину можна включити в загальноосвітні класи. Основний принцип – всі учні можуть навчатися. Діти з аутизмом, фізичними вадами, порушеннями зору, слуху... Навчальне середовище має створити всі умови для цього. Адже інклюзія є мистецтвом креативності, спільного вирішення проблем. І суспільство також має вигоду, бо всім дітям допомагає розвинути максимальний потенціал. Головними особливостями інклюзивної практики є:

- підготовка вчителів, підготовка дітей,
- підготовка всіх сімей,
- облаштування умов.

Неповносправна дитина у звичайному класі буде оточена однолітками, які комунікують, мають моторні навички вищого рівня і, таким чином, створюють можливості для ігор, спілкування, тобто взаємодоповнюють один одного. Демонструють вищий рівень соціальної взаємодії.

Література

1. Abstracts of the XVII International Scientific and Practical Conference (2017). Current issues of education and upbringing of people in an integrated educational environment in the light of the implementation of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities. Kiev, part 1, 355p. (in Ukrainian).

2. M. Heni, E. Henredi (2021). Inclusive education: international experience of implementation in the educational space. Online video resources for professionals: webinars, educational videos, etc. Retrieved from <https://k-s.org.ua/online-specialists/>. (in Ukrainian).

ВИРІШЕННЯ ДЕЯКИХ ПСИХОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «ЕЛЕКТРОННА КОМЕРЦІЯ ТА ПУБЛІЧНІ ЗАКУПІВЛІ»

Чалий Ігор

к.т.н., доцент кафедри кібернетики

Харківський національний технічний університет сільського

господарства імені Петра Василенка

agrocyanetic@gmail.com

Навчальна дисципліна «Електронна комерція та публічні закупівлі» робить наголос на отриманні студентом певної сукупності ІТ та бізнес-компетентностей. Вона носить інтегрований характер і є корисною майбутнім економістам, ІТ-фахівцям, спеціалістам в інших фахових напрямках, і особливо тим, хто збирається займатися підприємництвом та згодом мати власний електронний бізнес.

Предметом вивчення дисципліни є апаратне та програмне забезпечення сучасних засобів електронної комерції та публічних закупівель, система публічних закупівель ProZorro.

Основними завданнями, що мають бути вирішені в процесі викладання курсу, є надання здобувачам вищої освіти:

- знань щодо теорії та практичного досвіду застосування основ електронної комерції;
- вивчення моделей електронної комерції;
- вивчення різних методик ведення торгівельних операцій у глобальній мережі;
- одержання навичок роботи в мережі Інтернет з метою пошуку комерційної інформації, реклами, просування й продажу товарів;
- практичних навичок зі здійснення публічних закупівель та деякі інші питання.

Як можна бачити з цього переліку, коло питань, що підлягають розгляду доволі велике. Ця обставина входить у протиріччя з обмеженою кількістю учбового часу, що відводиться на їх вивчення. Тому дуже важливо щоб викладачі правильно вибирали не тільки перелік питань самостійної роботи, а і методи та форми їх вивчення студентами.

В умовах змішаного навчання, тим більше повністю дистанційного, перед викладачами та студентами окрім суто технічних, організаційних питань виникає низка соціально-психологічних проблем. Основним елементом успішності навчальної діяльності студента, як зазначають психологи, є рівні його готовності до самостійної роботи.

Зазначається, що ефективність навчальної діяльності студентів значною мірою залежить від змісту матеріалу, який визначає структуру і рівень їх пізнавальних інтересів – загальних чи спеціальних [1,3]. Справа полягає в тому, що викладач зазвичай не в змозі однаково якісно підготувати всі необхідні навчальні матеріали за всією тематикою курсу. Тому ми вважаємо за доцільне систематичне залучення додаткових навчальних ресурсів з окремих тем. Критерієм відбору розділів при цьому має бути перш за все якість та комплексність надання того, чи іншого матеріалу. Враховуючи соціально-психологічні та економічні проблеми здобувачів вищої освіти в умовах карантину, також вважається безумовним, що такі ресурси повинні бути повністю безкоштовні для студента.

Саме виходячи з цього в межах викладання дисципліни «Електронна комерція та публічні закупівлі» ми пропонуємо вже третій рік поспіль студентам тематику системи публічних закупівель ProZorro освоювати здебільшого самостійно (після докладної вступної лекції) за допомогою декількох ресурсів. Практика роботи показала, що найкращим на наш погляд є сайт Zakupki.education (навчальний ресурс порталу Zakupki.Prom.ua - найбільшого майданчика державних і комерційних торгів, офіційного учасника системи електронних державних закупівель ProZorro [4]).

Він пропонує низку актуальних та безкоштовних курсів з питань публічних закупівель. При цьому інформація подається у зручному для самостійного вивчення вигляді, та охоплює практично всі необхідні студенту розділи. Зараз на ресурсі розташовані 4 повноцінні безкоштовні курси та декілька вебінарів.

Література

1. Красюк Ю.М. Проблеми мотивації навчальної діяльності студентів дистанційної форми навчання. [Електронний ресурс]- Режим доступу: http://www.zippo.net.ua/data/files/KafPsihol/NavchRobota/lvtkachuk_02.pdf, 2018.
2. Ткачук Л. В. Психологічні особливості дистанційного навчання як перспективної освітньої технології. [Електронний ресурс] - Режим доступу: <https://core.ac.uk/download/pdf/144470945.pdf>, 2018.
3. Демкин В.П. Организационно-методическая работа при дистанционном обучении / В.П.Демкин, /Открытое и дистанционное образование. – Томск, 2002. – №2 (6) – С. 15 – 23.

4. [Zakupki.Prom.ua](https://education.zakupki.prom.ua) [Електронний ресурс] - Режим доступу: <https://education.zakupki.prom.ua>

5. Чалий І.В., Бредихін В.В., Коваленко С.М., Денисенко С.А. Доцільність застосування дисципліни «Електронна комерція та державні закупівлі» при підготовці студентів-магістрів навчально-наукового інституту переробних і харчових виробництв. Вісник Харківського нац. техн. ун-ту сіл. госп-ва ім. П. Василенка . – Харків: ХНТУСГ, 2019. – Вип. 207. – С.52-60.

НЕДОЛКИ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: ЇХ ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ

Сичова Ксенія

магістр з права, аспірант,

Донецький національний університет імені В. Стуса,

провідний фахівець,

Маріупольський міський центр зайнятості

e-mail: KSicheva1985@ukr.net

Відповідно до нового Закону України «Про вищу освіту» [1] (далі – Закон) метою освітнього процесу є реалізація особистісного потенціалу людини, розвиток її творчих (креативних) здібностей, задоволення потреб особи і суспільства у підготовці компетентних фахівців, конкурентоздатних на національному та міжнародному ринках праці. Як зазначено у прогнозах ЮНЕСКО, цивілізованого рівня добробуту в XXI ст. зможуть досягти лише ті країни, де 40-50 % працездатного населення буде мати якісну вищу освіту (далі – ВО) [2].

Метою статті є аналіз існуючих недоліків сучасної системи ВО в Україні.

Головними проблемами сучасної української ВО є низький рівень підготовки фахівців та невідповідність між кваліфікацією випускника та попитом на робочу силу на вітчизняному ринку праці. Треба зазначити, що після набрання чинності новим Законом, мала запрацювати інституція, що відповідала б за процес забезпечення якості ВО, однак, фактично, не розроблено вимог і показників щодо оцінки діяльності ВНЗ, не передбачено ніяких важелів мотивації її підвищення (наприклад, можливість скасування ліцензії). Державна акредитація є примітивною та є самоціллю для ВНЗ. При цьому сам ВНЗ, що пройшов державну акредитацію та отримав ліцензію, не приділяє уваги ні на рівень підготовки абітурієнтів, ні на рівень набутих знань випускниками ВНЗ. Державна атестація для випускників має лише формальний характер, а «червоний диплом» перестав бути «знаком якості фахівця».

Крім того відсутній моніторинг діяльності ВНЗ. Таким моніторингом може бути, наприклад, встановлення ЗНО зі спеціальності для випускників ВНЗ замість державної атестації у виші, а також ЗНО при вступі в магістратуру за всіма напрямками підготовки, а не лише за напрямом «Право». Показовим у даному випадку є факт, що у 2020 році найменший середній бал, із яким було зараховано абітурієнтів до магістратури на бюджетну форму навчання за напрямом підготовки «Право» до Донецького національного університету імені В. Стуса та Донецького державного університету управління (далі – ДонДУУ) становив лише 117 та 125,5 балів відповідно, що є дуже низьким показником для фахівця з ВО (бакалавра) у сфері юриспруденції [3].

Також однією з негативних ознак деяких вітчизняних ВНЗ є незадоволеність самих студентів обраним ними ВНЗ та системою ВО взагалі. Так, відповідно до соціологічного опитування, що було проведено серед студентів ДонДУУ у 2020 році, на питання «Чи задоволені Ви своїм вибором щодо ВНЗ?» зі 100 опитаних студентів 1-4 курсів ДонДУУ відповіли, що повністю задоволені лише 15 %, ще 53 % виявилися задоволеними частково, а